

Γη 925

Ε. ΔΑΥΙΔ

Δηλ. 133
3/553

Ταυρίδα

N 780

www.tezauriliturgic.ro
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΝ

Κατὰ τῆς Πανώλους, περιέχον τέσσαρας Παρακλήσεις· πρώτην μὲν εἰς τὴν
κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον· δευτέραν δὲ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον κοινῶς, καὶ
εἰς τὸν ἅγιον Βησσαρίωνα, νέου ἱεράρχην, ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσης·
τρίτην δὲ εἰς τὸν ἅγιον νέου ἱερομάρτυρα Σεραφίμ, καὶ τετάρτην
εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον· ποίημα

Κ Ο Σ Μ Α

Ἱερομονάχου ἁγιοταφίτου ἐκ χώρας Γάννου.

Προσετέθη εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Χαραλάμπην ποίημα Ἰωάννου
μοναχοῦ Ἀγκωρίτου.

Ἐτυπώθη δὲ νεωστὶ δαπάνῃ καὶ ἀναλώμασι τοῦ Παναγίου Τάφου πρὸς
καινὴν χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν πάντων τῶν Ὀρθοδόξων.

EN BIENNHI, 1816

Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τυπογραφείου δὲ Χρυσεῖδ.

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ληφθεὶς
ἐκ τῶν κδ'. χαιρετισικῶν οἰκων αὐτῆς· ποίημα Κοσμᾶ Ἱερο-
μονάχου Γανοχωρίτου, διδασκάλου τοῦ Παναγίας Τάφου.

„ Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν, τὸ Κύριε εἰσακούσων, το Θεὸς κύριος, Τῇ Θεοτόκῃ,
καὶ τα λοιπὰ συνήθως· ὁ Ν'.“

Ἦιδὴ α'. Ἐγγράν διοδεύσας.

Σοὶ τῇ ὑπερμάχῳ καὶ στρατηγῷ, Κόρη ἀναγράφω, νεκητήρια τῶν δεινῶν, ἐξ
ἧς ἡμᾶς ἐρύσῃ, θανάτου λοιμοῦ τε, βοῶντάς σοι τὸ, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἄγγελος ἐπέμψθη παρὰ Θεοῦ, εἰπεῖν σοι τὸ Χαῖρε τῇ παρθένω τε καὶ ἀγνῇ·
ὄθεν ἡμᾶς ῥύσαι, θανάτου ὀλεθρίου, βοῶντάς σοι τὸ, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὅρων σωματούμενον τὸν Θεόν, ἐν τῇ σῇ νηδαίῳ, ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ,
ἐξέστατο κράζων, κινδύνων ῥύσαι πάντας, βοῶντάς σοι τὸ, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἶδας, ὦ παρθένε, τὸ ἐπὶ σοὶ, ἄσπερον καὶ εἶπες, πῶς γεννήσεται ἔπερ-
φῆς, ἀλλὰ ῥύσαι πάντας, λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου, τοὺς κράζοντας ἀπαύτως τὸ,
Ἄλληλουῖα.

Ἦιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γινῶσιν ἄγνωστος γυνῶναι, ἐπιμελῶς θέλουσα, πρὸς τὸν λειτουργοῦντα ἐβόη-
σας παμμακάρισε, ἀλλὰ λοιμοῦ φθορᾶς, καὶ τῆς πανώλεως λύσου, τοὺς Χαῖρε
σοὶ βοῶντας νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου, σοὶ ἐπεσκίασεν Ἀχραντε, τότε πρὸς νηδύος σου σύλληψιν ἀγεώργητον, νῦν δὲ γενοῦ ἡμῖν, τεῖχος, φρουρὸς καὶ προστάτης, τοῖς θελοῦσι θεριῶσαι τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ἐχουσα θεὸν λόγον, ἐν τῇ κοιλίᾳ σου Πάναγνε, πρὸς τὴν Ἐλισάβετ ἀνέδραμες προθυμώτατα, σπεύσου καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν συμφορῶν ἐξαπατάσαι, τοὺς κράζοντας τὸ, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν εἶχεν, ὁ Ἰωσήφ βλέπων σε, ἔγγυον τε οὖσαν παρθένου καὶ ἀπερόγαμον, ἀλλὰ σὺ δὸς ἡμῖν, ἀπαλλαγὴν τῶν κινδύνων, τοῖς ἐν πίστει μέλπουσι τὸ, Ἀλληλούϊα.

„ Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων· καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.“

Ἦιδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν Ἀγγέλων ὡς ἤκουσαν, οἱ ποιμένες ἔγνωσαν σὲ κηύσασαν, ἀλλὰ σὺ ἡμῖν βοήθησον, Θεοτόκε νύμφη χαῖρε ἀνύμφευτε.

Οἱ ποιμένες προσέδραμον, προσκυνήσουτες σὲ κυφορήσασαν, λοιμικῆς ἡμᾶς ἀπάλλαξον, σὺ Παρθένε ψάλλοντας Ἀλληλούϊα.

Δι' ἀζέρως προσήλθον σοι, μάγοι κόρη σὲ προσκυνήσουτες, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον, ψάλλοντάς σοι Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡσπερ τούτους διέσωσας, μάγους· Κόρη σὺ με ἐξάρπασον, ἀσθενείας τῆς πανώλεος, ψάλλοντα ἐν πίστει, τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ἦιδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰδομεν Ἀγνή, ἐν χερσὶ σου τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ζήλης ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν, τοὺς προσφωνοῦντάς σοι, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Σκέπη κραταιά, σὺ ὑπάρχεις ἀντίληψες, καὶ τῆς πανώλεος ὁ ὀλοθρευτὴς, τοῖς γεραίρουσιν ἐν πίστει τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ὡσπερ τοὺς σεπτοῦς, Μάγους κήρυκας ἀπέσειλας, ἐπιβουλῆς δαιμόνων ρῦσαι ἡμᾶς, τὸ, Χαῖρε μελωδοῦντάς σοι νύμφη ἀνύμφευτε.

Οὕτω καὶ ἡμεῖς, σὲ κηρύττομεν Θεόνυμφε, ἀντιλήπτορα καὶ ὑπερασπιστὴν τῶν ἐν ἀνάγκαις μέλποντες τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ἦιδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς ἔλαμψας ἐν Ἀγύπτῳ Δέσπονα, καὶ ἠφάνισας δαιμόνων τὸ σκότος, οὕτω τῇ σῇ μεσιτείᾳ Παρθένε, πρὸς τὸν υἱὸν σου καὶ πλάσμη καὶ κύριον, ἀπέλασον λοιμοῦ φθορᾶν, τῶν βοῶντων, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡς ἔσωσας ἐν Αἰγύπτῳ Δέσπονα, τοὺς ἐν σοὶ προσπεφυγῶτας ἐν πίστει, οὕτω καμὲ τῶν κινδύνων ἀρπάσαις, καὶ τῆς φθορᾶς τοῦ λοιμοῦ ἀπαλλάξαις με, βοῶντά σοι δακρυρόρων, ψάλλοντά σοι θερμῶς, Ἀλληλούϊα.

Τῷ μέλλοντι Συμεῶν πρὸς κύριον, τῶν ἐντεῦθεν ἐκδημεῖν σὺ Παρθένε, τὸν σου υἱὸν προσκεκόμενος τούτῳ, ἵνα πληρώσῃς τοῦ νόμου τα ἔθιμα, διάσωσον καὶ νῦν ἡμᾶς, μελλωδοῦντας, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁπρεσβύτης Συμεῶν τὸν κύριον, ἐν ἀγγάλαις ὑπέδεξατο χαίρων, ἀλλὰ καὶ σὺ Θεοτόκε παρθένε, ὑπόδεξαι εὐμενῶς σοι προσπίπτουτας, καὶ λύτρωσαι τῶν δυσχερῶν, ψάλλοντάς σοι θερμῶς, Ἀλληλούϊα.

„ Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων· καὶ τὰ λοιπὰ· Αἰτήσεις, καὶ τὰ λοιπὰ· Προσάσια τῶν Χριστιανῶν· καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως· Ἐσαγγέλιον.“

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν· καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῷ καρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην ταύ· γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι

Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ σὺν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνῆν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κυρία ἡ βασιλεύσα σου, καὶ μασοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε, Μενούυγε μακαριοὶ οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

„ Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὰ λοιπά· συνήθως· ὁ Ἰερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ τὰ λοιπά.“

Ωιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ὁ κτίσης τῶν ἀπάντων ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡμᾶς δὲ σὺ Παρθένε, ἐξάρπασον λοιμοῦτε καὶ σεισμοῦ καταπτώσεως, ψάλλοντάς σοι, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐόνον τόκον ἰδόντες, ἐξενώθημεν κόσμου καὶ σοὶ προσπίπτομεν, παρθένε Θεοτόκε, ὀδήγησον τοὺς πάντας, πρὸς λιμένα σωτηρίου, τοὺς κράζοντας ἐκ πόντου τοῦ, Ἀλληλούϊα.

Ὅλος ἦν ἐν ταῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδ' ὀλιγωρῶς ἀποκεχώρισται, ἐν μήτρα σου σκηνώσας, παρθένε Θεοτόκε, λοιμικῆς ἐξελευθ' ἡμᾶς, ψάλλοντάς σοι, Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα πῆς σῆς συλλήψεως, ἡμεῖς δὲ

σε Παρθένε, ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα ἔχοντές, σε πιστεύομεν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν βιώντες, Ἀλληλούϊα.

Ωιδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Τοὺς ἀπίστους ἀπέδειξας Παρθένε, ὡς ἀφώνους, ἡμεῖς δὲ σοὶ βωῶμεν, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, ψάλλοντάς σοι, Χαῖρε, νύμφη τοῦ Κυρίου, ἀνύμφευτε Μαρία.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ Κοσμήτωρ, τῶν ἀπάντων, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, ἀλλὰ πανταίῳ λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, θλίψων καὶ νόσων, κράζοντας ἐν πίστει σοὶ τὸ, Ἀλληλούϊα.

Σὺ ὑπάρχεις τὸ τεῖχος τῶν παρθένων, Θεοτόκε λοιμοῦ, λιμοῦ καὶ ζάλης, τρικυμῶν, σεισμοῦ τε ἀπολύτρωσαι, ψάλλοντάς σοι, Χαῖρε, νύμφη τοῦ Κυρίου, ἀνύμφευτε Μαρία.

Τμνος ἅπας ἠτᾶται τῷ μεγέθει, καὶ τῷ πλήθει τῶν χαρίτων Παρθένε, ὧν ἐφ' ἡμᾶς ἐποίησας τοὺς δούλους σου, ψάλλοντάς ἐν πίστει, καὶ δοξολοῦντάς σοι τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ωιδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Ὀυρανοῦς.

Λαμπάδα φωτοδόχου Κόρη ἀγνή, τοῖς ἐν σκότει φανείσῃν σὲ ἔγνωμεν τοὺς ὑμνητάς, σκότους ἐξωτέρου καὶ τοῦ πυρός, ἀπάλλαξον τοῦ μέλλοντος· συγχώρησον αἰτούσα παρὰ Θεοῦ, αὐτοῖς καὶ σωτηρίαν, βραβεύουσα τὸ ψάλλειν, τὸ, Χαῖρε σὺ νύμφη ἀνύμφευτε.

Τὴν χάριν τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ἐπέστη ὁ Κύριος, σὺ δὲ Ἀγνή, φόνηθι ἐν ὥρᾳ μοι βοηθὸς, ἐξόδιον τοῦ θανάτου μου, καὶ ἐν τῇ

ἐτάσει τῇ φοβερῇ, φρικτῇ καὶ καταδίκῃ, κριτοῦ φοβερωτάτου, μέλποντί σοι τὸ Ἀλληλούϊα.

Τοὺς ψάλλοντας προθύμως σοι τὴν ᾠδὴν, καὶ προσπίπτοντας Κόρη τῇ σκέπῃ σου, καὶ τὴν σεπτὴν, Θεῖαν καὶ εἰκόνα σου εὐλαβῶς, ἀσπαζομένους πρόσδεξαι, πάσης θυμηθίας καὶ τοῦ φωτός, ἀξιώσου Παρθένε, τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, μέλποντας, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Πανύμνητε παρθένε μήτηρ Θεοῦ, δεξαμένη σὺ ταύτην τὴν πρόθεσιν, τοὺς τῷ ναῷ, σοὶ προσερχομένους ρῦσαι ἡμᾶς, καταδρομῆς παντοίας τε, ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, καὶ Θεῖας βασιλείας, ἀξιώσου λιταῖς σου, μέλποντάς σοι τὸ, Ἀλληλούϊα.

„ Ἀξίον ἔστιν ὡς ἀληθῶς· καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως· εἰδὲ βούλει, λέγε καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνῆρια.“

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἄννα τὴν ἁγίαν, τὴν προμήτορα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀξιώθεισαν γεννηθῆαι τὴν παρθένον, τὴν μόνην Θεοτόκον καὶ παναμύμητον.

Χαίροις ὃ τὴν χάριν διπλῆν λαβών, Ἐλισσαῖε μάκαρ, ὡς ἀκόλουθός Πιλοῦ, σὺν αὐτῷ μὴ παύσῃ, πρὸς Κύριον προσευέειν, ἡμᾶς τοῦ λυτρωθῆναι λοιμοῦ καὶ θλίψεως.

Ὅτι περ τοὺς ἀθώους ἐκ τῆς τομῆς, ξίφους ἐλυτρώσω, ὅταν ἀνακτι ἐπίτας, οὕτω ἡμᾶς σῶσον, Νικόλαε τρισμόκαρ, πανωλεθρίας νόσου, τῇ προστασίᾳ σου.

Ἐλαβες τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, θεε Βητσαρίων, ἀπαλλάττειν πάντας ἡμᾶς, λοιμοῦ θανάτου, πανωλεθρίας νόσου, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ σὸν θεῖον ὄνομα.

Ὅτι ἔχομεν ἄλλον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν λυτρωτὴν τε, ἀσθενίας τῆς λοιμικῆς, εἰμὲν σὲ τὸν Θεόν, Χριστῷ τὸν ἀθλοφόρον, Χαραλάμπῃ ἐν ὑμῖνοις πάντες τιμήσωμεν.

Χαίροις τῆς Ἑλλάδος ὁ φαιῶς, φωστῆρ νέος μάρτυς, Σεραφεῖμ ὁ θαυματουργός, λοιμικῆς τε νόσου, παντοίων τε κινδύνων, ἡμᾶς ταῖς σοῖς προστασίαις ταχέως λύτρωσον.

Χαίροις αἰχμαλώτων ὁ λυτρωτὴς, καὶ κινδυνεύοντων, ὁ θερμότητος βοήθης, Γεώργιε μάκαρ, σῶσον ἡμᾶς ἀνάγκης, λοιμοῦ τῇ προστασίᾳ σου.

Χαίροις ἀθλοφόρε ὃ τοῦ Χριστοῦ, Μητῆρ μάρτυς θεε, τῶν βαρβάρων ὁ δυσμενῆς, τῶν ληστῶν διώκτης, καὶ ρύτης τῶν ἐν τούτοις, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης, σῶσον τιμῶντάς σε.

Παρθενομαρτύρων ἢ καλλονῆ, Βαρβάρη ἢ θεῖα, καὶ Μαρίνα ἢ εὐκλεῆς, σοφῆ Ἀκατερίνα, λυτρώσατε τοὺς πόντας, λοιμοῦ πανωλεθρίου, καὶ πάσης θλίψεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ. στραταί.

„ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ· εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

„ Δόξα, καὶ νῦν, τὸ παρόν. Ἦχος πλδ̄.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐλπίς μου, καὶ προσταίς μου, καὶ ἀντίληψις, καὶ προσφυγήμου, καὶ καταρῦγιον πέλεις Πανάχραντε ἀγνή, ὅθεν καὶ προσπίπτω πρὸς σὲ Δέσποινα, κράζων καὶ βοῶσαι τὸ, Ἠμάρτηκα, σῶσον με Κόρη, σῶσον παντὸς κινδύνου, πάσης ἀνάγκης λοιμοῦ καὶ θλίψεως.

„ Ὁ Ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ μνημονεύει, οὓς αὐθελῆ· καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνης.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθῆ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταῖᾳ σου.

χειρὶ, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνῳ καὶ θλίψεω,
ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν ῥύσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Τὴν πάσαν ἐλπίδαμου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με
ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐτερος κοινῶς εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον, καὶ εἰς τὸν ἅγιον νέου Ἱερόρχην
καὶ θαυματουργὸν Βησσαρίωνα, Ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσσης.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ παρὸν ἤχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς.

Ὡς Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ παμμακάριτοι, καὶ ἐτοιμότατοι πιστῶν ἀντιλή-
πτορες, τοὺς τῇ σκέπῃ προσφυγόντας θεῖα τῇ ὑμῶν, σώσατε ἐκ θλίψεως καὶ κιν-
δύνων παντοίων, πάσης κακουχίας τε λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ τῶν σκανδάλων
βλάβης τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς προσασίαις ὑμῶν παναγίδιμοι.

Δόξα, τὸ αὐτὸ· Καὶ νῦν, Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς·

ὁ Ν'.

Ἦιδὴ α'. Τὴν γὰρ διοδεύσας.

Ἐν δευσις ὑπάρχων καὶ συμφοραῖς, πρὸς ὑμᾶς προσρέχω, ἱεράρχαι φω-
τοιδεῖς, Νικόλαε μάκαρ, καὶ θεῖε Βησσαρίων, τῶν δυσχερῶν καὶ λοιμοῦ ἐξαρ-
πάσαι με.

Παθῶν δευσιτάτων καὶ συμφορῶν, λυτρώσασθε θεοὶ, ἱεράρχαι οἱ τοῦ Χρι-
στοῦ, Νικόλαε μάκαρ, καὶ θεῖε Βησσαρίων, τοὺς ἐφ' ὑμᾶς νῦν πιστῶς καταφεύ-
γοντας.

Παντοίων κινδύνων καὶ πειρασμῶν, θεοὶ ἱεράρχαι, ἐξαρπάσατε καὶ λοιμοῦ,
Νικόλαε μάκαρ, καὶ θεῖε Βησσαρίων, τοὺς νῦν τῇ σκέπῃ ὑμῶν καταφεύγοντας.

Σωτήρα τεκύσαν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δε-
νῶν, σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγω ἀνατεῖνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ἦιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Λοιμικῶν νοσημάτων, τρικυμῶν, ζάλης τε, θεοὶ ἱεράρχαι καὶ μέγιστοι ἀν-
τιλήπτορες, τοὺς ἐν τῇ σκέπῃ ὑμῶν, προσπεφυγόντας ἐν πίστει, λυτρώσατε ὡς
τάχος καὶ πάσης θλίψεως.

Συμφορῶν καὶ κινδύνων, παντοδαπῶν ἅγιοι, γῆς τε καὶ θαλάσσης παντοίας
ἄλλης τε περιστάσεως, ὧ Βησσαρίων σοφέ, θεῖε Νικόλαε μάκαρ, πάντας ἐλυ-
τρώσατε τοὺς ἐκετεύοντας.

Λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ τρικυμίας καὶ θλίψεως, γῆς τε καὶ θαλάσσης παν-
τοίας ἄλλης τε περιστάσεως, ταῖς προσασίαις ὑμῶν, ὧ ἱεράρχαι Κυρίου, θεοὶ ἀν-
τιλήπτορες πάντας λυτρώσατε.

Προσασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ θεογεννήτορ Παρθένε, σύμε
κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ σήρηγμα
μόνη Πανύμνητε.

Διασώσατε ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους ὑμῶν ἱεράρχαι, ὅτι πάντες ὑμᾶς
ἐν δευσις ἀεὶ προβαλλόμεθα, ὡς θεοὺς φρουροὺς ὁμοῦ καὶ προσάτας.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμνεσίᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε.

„ Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς. Ἐἶτα τὸ παρὸν.

Προσευχή Θερμῆ.

Προσευχάσαι ὑμῶν ἀπαντοίως πρὸς τὸν Κύριον, Βησσαρίων σοφῆ, καὶ Θεῖε Νικόλαε, τῶν κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς πρὸς ὑμᾶς προστρέχοντας, καὶ λοιμοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, ὡς Θεῖοι προσάται καὶ ὑπέρμαχοι.

Ὡς δὲ δ'. Βίσα κήκοα Κύριε.

Ὡς προσάται καὶ πρόμαχοι, Θεῖε Βησσαρίων, μάκαρ Νικόλαε, τῶν κινδύνων ἐξαρκάσατε, τοὺς ὑμῶν τῆ σκέπῃ καταφεύγοντας.

Λοιμικῆ ἀπαλλάξατε, Θεῖε Βησσαρίων, μάκαρ Νικόλαε, τρικυμίας καὶ κακώσεως, τοὺς ὑμῶν ἱκέτας καὶ θεράποντας.

Ἀσθενείας πανώλεος, καὶ κινδύνου ἄλλων, καὶ περιστάσεων, ἱεράρχαι ἐξαρκάσατε, ταῖς θερμαῖς λιταῖς ἡμᾶς πρὸς Κύριον.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρώμεθα.

Ὡς δὲ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Σώσατε ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, παντοίας ἀσθενείας καὶ συμφορᾶς, Νικόλαε Θεῖε καὶ Βησσαρίων μακάριε.

Σώσατε ἡμᾶς, ἐκ παντοίας περιστάσεως, προσπίπτουτας ὑμῖν οἰκτρῶς, ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτείαις ὑμῶν πανόλβιοι.

Σώσατε ἡμᾶς, ἱεράρχαι παμμακάριστοι, παντὸς κινδύνου, βλάβης καὶ συμφορᾶς, ἐπιδρομῆς τῶν βασιλέων καὶ τῆς πανώλεος.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἢ ἀκωνίαν τεκούσα λύτρωσαι, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὡς δὲ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νικόλαε, Βησσαρίων μέγιστοι, ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ Θεοφάροι, τοὺς ἐφ' ὑμᾶς νῦν προσφεύγοντας πίσει, καὶ δεομένους θερμῶς, ἐκλυτρώσασθε, πανώλεος, βλάβης καὶ φθορᾶς, τρικυμίας θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Τρισμέγιστοι ἱεράρχαι ἑνδοχοί, τῶν κινδύνων ἐξαρκάσατε τάχος, τοὺς ἐφ' ὑμᾶς καταφεύγοντας πίσει, θαυροφόρουσιν καὶ κράζοντας ἅγιοι, Νικόλαε σῶσον ἡμᾶς, καὶ σὺ Βησσαρίων πανθαύμασε.

Λυτρώσατε πάσης βλάβης ἅγιοι, καὶ θανάτου λοιμοῦ καὶ κινδύνου, βαρβαρικῶν, ληστρικῶν ἐφόδων, τοὺς προσφεύγοντας ἐν πίσει τῆ σκέπῃ ὑμῶν, Νικόλαε πάντας ἡμᾶς, καὶ σὺ Βησσαρίων πανεύφημοι.

Προσάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσασμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλέςατην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλου, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαίνουσαν, καὶ δεομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυθῆναι με.

Διασώσατε ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους ὑμῶν ἱεράρχαι, ὅτι πάντες ὑμᾶς ἐν δεωῖς ἀεὶ προδαλλόμεθα, ὡς Θεῖους φρουρούς ἡμοῦ καὶ προσάτας.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τῶν λόγων ἀνερμηνεύτως.

», Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς· εἶτα τὰ παρόν.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν.

Προσάται, βοηθοὶ καὶ Θεοὶ ἀντιλήπτορες, μεσίται θερμοὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἀμετάτρεπτοι, Βησσαρίων ἑνδοχοὶ καὶ Θεῖε Νικόλαε, προσθάσατε ὡς συμπαθεῖς, καὶ ῥύσασθε ἡμᾶς κινδύνων, λοιμοῦτε καὶ τῶν θλίψεων, πρόθυμοι εἰς προσδεῖαν, ταχεῖς τε εἰς ἱκέταν, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἱεράρχαι παμμακάριστοι.

», Προκείμενον· Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην· Εὐαγγελίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐπεὶ ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐσὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐ δὲ καίουσιν λύχνον, καὶ τίθεισιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μύδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἄμην γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἴδιον ἐν ἡμῇ κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

», Δόξα, Ταῖς τῶν θειοτάτων πρεσβείαις ἐλεῆμον·

», Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁλην ἀποθέμενος.

Ἱεράρχαι μέγιστοι, καὶ πρὸς Θεὸν ἡμῶν πρέσβεις, Βησσαρίων ἔνδοξε, ἱερὲ Νικόλαε οἱ θειοτάτοι· τῶν πιστῶν στήριγμα, ἱερέων δόξα, μοναζούτων ἐγκαλλώπισμα, δικαίων πρόμαχοι, καὶ τῶν πτωχευούτων διάσωσμα, κινδύνων ἐκλυτρώτασθε, τῆς προσκαλουμένου ὑμᾶς ἐν πιστεῖ, λοιμικῆς τε νόσου, παντοίων δυσχερῶν καὶ λυπηρῶν, δαμονικῆς ἐπιθέσεως, λησρικῆς ἐφόδου τε.

», Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ τὰ λοιπά.

Ἦ δὲ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πολυτρόπων βασάνων, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης θλίψεως, λυτρώσατε τοὺς πάντας, Νικόλαε τρισμάκαρ, Βησσαρίων τρισμέγιστε, ἵνα τιμῶμεν πιστῶς ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας λιμένα, καὶ παθῶν πολυτρόπων, καὶ νοσημάτων δευῶν, κεκτήμεθα πλουτοῦντες, φρουροὺς καὶ ἰατῆρας, καὶ θερμούς ἀντιλήπτορας, ὑμᾶς τοὺς ἱεράρχας, Χριστὸν δοξολογοῦντες.

Ὀλετήρας πανώλους, τρικυμίας θαλάσσης, ἐπιφορῶν χαλεπῶν, κεκτήμεθα προσάτας, ὑμᾶς τοὺς ἱεράρχας, πρεσβευτὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν, Νικόλαε τρισμάκαρ, καὶ θεῖε Βησσαρίων.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας θεογεννητρία, τῶν πόθῃ προσιούτων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θεῖα, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν σωτήρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἦ δὲ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς τρισμεγίστους τοὺς Χριστοῦ ἱεράρχας, εὐφημοῦμεν ὡς φρουροὺς καὶ προσάτας, λοιμικῆς τε νόσου φθορεῖς καὶ ὀλετήρας.

Τὸν Βησσαρίωνα καὶ Χριστοῦ ἱεράρχας, εὐφημοῦμεν Νικόλαου τὸν μέγαν, λοιμικῆς τε νόσου κινδύνων τε σωτήρας.

Τοὺς ποιμενάρχας τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, λογακῶν τε προσβάτων προσάτας, λοιμικῆς τε νόσου τιμῶμεν ἰατῆρας.

Κοσμοχαρμίσουνον Θεοτόκε παρθένε, σὺ ὑπάρχεις τὸ κλέος καὶ τὸ σῆφος, δώξον τὸ σῆφος παντῶν τῶν κινδύνων.

Ἦ δὲ Ὁ Κυρίως Θεοτόκου.

Ὁ μύστης τῶν ἀρρήτων, Νικόλαος ὁ θεῖος, καὶ Βησσαρίων ὁ ἔνθεος πρόμαχος, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὺ τοῦ λαοῦ ἡ νύκτι, νύκτις τὴν ζάλην τῶν νοσημάτων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ σὺ Βησσαρίων πάντας τούτων ἐκλύτρωσαι.

Μέγας φρουρὸς καὶ ρύτης, πέλεις ἱεράρχα, Νικόλαε θεῖε καὶ Βησσαρίων σοφὲ, ρύσασθε πάντας κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Ἀπειρανθρε Μαρία, κεχαριτωμένη, οἱ διὰ σοῦ τῶν δευνῶν ἐκλυτρούμενοι, σὺν ἰσώματοῖς χορείαις σὲ μεγαλύνουμεν.

» Ἀξίον ἔστιν ὡς ἀληθῶς· Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν.

» Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια τῶν ἁγίων.

Ὅσπερ τοὺς ἀθώους ἐκ τῆς τομῆς, ξίφους ἐλυτρώσω, ὅναρ ἄνακτι ἐπιστάς, οὕτως ἡμᾶς σῶσον, Νικόλαε τρισμάκαρ, πανωλεθρίας νόσου τῆ προσασίᾳ σου.

Ἐλαβες τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, θεῖε Βησσαρίων, ἀπαλλάττειν πάντας ἡμᾶς, λοιμικῶν θανάτου, πανωλεθρίας νόσου, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ σὺν Θεῷ ὄνομα.

» Εἶδὲ βούλει, ζῆτει καὶ εἰς τὴν Παράκλησιν τῆς Θεοτόκου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στραταί.

Τρισάγιον· καὶ τὰ λοιπὰ. Ἔτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Δόξα, τὸ παρόν· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ καιρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνορίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Νικολάῳ θεῷ Βησσαρίωνα· οὗτοι γὰρ ἐφάνησαν, ποταμοὶ τῶν θαυμάτων, φάλαγγα διώξαντες, λοιμικῶν νοσημάτων, τῶν ὀρθοδόξων πάντων καὶ πιστῶν, ἑορταζόντων αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

Ἐκ παντοῦν κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

» Ὁ ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς· καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

» Ἔτα τὸ παρόν. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πάντων οἱ προσάται καὶ θερμοί, πρίσθεις πρὸς Θεὸν καὶ μεσῖται, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶν, μέγιστε Νικόλαε, καὶ Βησσαρίων σοφὲ, ἐκ κινδύνων λυτρώσασθε, ὑμῶν τοὺς οἰκέτας, νόσου ὀλεθρίας τε καὶ τῶν βαρβάρων ὀρμῆς, ζάλης, τραχυμίας καὶ σάλου, γῆς τε καὶ θαλάσσης καὶ πάσης, ἄλλης περιστάσεως καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἄλλος εἰς τὸν ἅγιον νεὸν Ἱερομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν Σεραφεῖμ. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ παρόν. Ἦχος δ'.

Τῆ Θεοτόκῃ ἔκτενω ὡς.

Ἱερομάρτυρι τῷ νέφῳ προσπέσωμεν, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν αὐτοῦ ἀσπαζόμενοι, ἀπὸ καρδίας κράζωμεν ἐκ πόθου πρὸς αὐτόν, μάρτυς συμπθέσατε Σεραφεῖμ ἀθλοφόρε, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης καὶ φθορᾶς, τοὺς ἐπὶ σοὶ νῦν ἐν πίστει προσφεύγοντας.

» Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Τῆ Θεοτόκῃ ἔκτενω ὡς. Ὁ. Ἰ.

Ωδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πολλοὺς βυθιζόμενος ἐν δεινοῖς, πρὸς σὲ ἀναπέμπω, ἐκ καρδίας τὸν στεναγμὸν, ἐξάρπασον τάχει Σεραφεῖμ θεῖε μάρτυς, λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου, καὶ πάσης θλίψεως.

Ὅκ ἔχω γὰρ ἄλλον πρὸς τὸν Θεὸν, πρέσβυν λυτρωτὴν τε, ἀσθενείας τῆς λοιμικῆς, πανώλους βλάβης, παντοίων τε κινδύνων, ὃ Σεραφεῖμ τρισμακάρισε.

Θρηνῶ καὶ ὀδυρόμαι ἐπὶ σοί, Σεραφεῖμ τρισμάκαρ, ἐξαρπάσαι με τῶν δεινῶν, πανώλους βλάβης, παντοίας κακουχίας, ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτεῖαις σου.

Κλίνω σὺν τῷ γόνατι καὶ ψυχὴν, πρὸς σὲ Θεοτόκε, λυτρωθῆναι με τοῦ λοιμοῦ, ἔχων πρὸς σὲ πρέσβυν, Χριστοῦ τὸν ἀθλοφόρον, τὸν Σεραφεῖμ καὶ τρισμέγιστον!

Ωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὁμωλύμως ἐκλήθης, ἀγγελικὸν ὄνομα, πρόφθασον ὀξέως, καὶ τάχος με ἐλευθέρωσον, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν, καὶ τῆς πανώλους βλάβης, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις καὶ μεσιτεῖαις σου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, ἔμπυρκα ζώματα, ὡς ἀποτεφρώσας τῆς ἄγαρ τὰ μηχανήματα, ἀλλ' ἀποτέφρωσον, λοιμοῦ φθορὰν καὶ πανώλους, Σεραφεῖμ τρισμέγιστε τῇ προσασίᾳ σου.

Συνωνύμως ἐκλήθης, σεραφικὸν ὄνομα, φέρων τὸν Θεὸν ἐπὶ ὤμων σου βασιζόμενον, ἀλλ' ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας, τοὺς ἐπικαλουμένους σου τὸ θεῖον ὄνομα.

Λοιμικῶν νοσημάτων, παντοδαπῶν ἄγραντε, πάσης ἄλλης βλάβης, κινδύ-

νων καὶ τῆς πανώλους, τοῦ Σεραφεῖμ ταῖς λιταῖς, πάντας ἡμᾶς Θεοτόκε, πάντων τούτων λύτρωσαι Κόρη Θεόνημπε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες σὲ ἐν δεινοῖς αἰεὶ προβαλλόμεθα, ὡς πρέσβυν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωτήρα.

Ἐπίδρασον ἐν εὐμεινείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε.

» Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς. Ἐἴτα τὸ παρόν.

Πρεσβεία Φερμῆ.

Πρεσβείαις ταῖς σοῖς ἀπαύσις πρὸς τὸν Κύριον, πανώλους δεινῆς, κινδύνου τε καὶ θλίψεων, ἐκ παντοίων λύτρωσαι τοὺς πιεσῶς ἐπὶ σοὶ προσρέχοντας, καὶ τῶν παγίδων ρῦσαι τοῦ ἐχθροῦ, πολιάθλε Σεραφεῖμ πανθαύμασε.

Ωιδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰεράρχην ἰσάγγελον, ὁμολογητὴν τε Χριστὸς ἀνέδειξε, καὶ πανώλους ἐτοιμώτατον ἰατῆρα, Σεραφεῖμ θεοπέσιε.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, ἐν κινδύνοις ὄντα με σὺ ἐξάρπασον, καὶ πανώλους ἐλευθέρωσον, Σεραφεῖμ λιταῖς σου πρὸς τὸν Κύριον.

Τῆς Ἑλλάδος ὁ πρόεδρος, νέος μάρτυς θεῖος καὶ ἐτοιμώτατος, ἰατῆρ καὶ ρύτης ἄριστος, τῆς πανώλους καὶ τῶν περιζάσεων.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ ἐν ἀσθενείᾳ με κατακείμενον, Θεοτόκε σὺ ἀπάλλαξον, Σεραφεῖμ τοῦ θεοῦ καὶ τρισμάκαρος,

Ὡς δὴ ἐ. Φώτισσον ἡμᾶς.

Ῥύσῃν καὶ θερμόν, ἰατῆρα τῆς πανώλεως, ἀνδραγέ σε Χριστὸς ὁ Θεός,
διὰ τὸ αἷμά σου, ὃ δι' αὐτὸν ἐξέχεας.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πανώλους καὶ τῶν θλίψεων, δακρυρρόουντας ἐπὶ σοὶ
οἰκτρῶς, σαῖς ἰκεσίαις, τρισμάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Προσπίπτω σοὶ θρηνῶν, ταῖς σοῖς πρὸς Κύριον δεήσεσι, ῥυσθῆναι πάσης ἐχ-
θρῶν ἐπιβουλῆς, καὶ τῆς πανώλους μάρτυς πολυάθλε.

Πανύμνητε ἀγνή, ταῖς πρεσβείαις τοῦ σεπτοῦ ἀθλητοῦ, λύτρωσαί με κινδύ-
νων καὶ συμφορῶν, καὶ τῆς πανώλεως Κόρη Θεόνημφε.

Ὡς δὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Θανάτῳ ἑαυτὸν ἐκδέδωκας, καὶ θανάτου λοιμοῦ ἀπαλλάττεις, τοῦς ἐπὶ
σοὶ κράζοντας δακρυρρόως, καὶ ἐκβοῶντας τὸ, Πρόφθασον, ἄγιε, καὶ σῶσον ἡμᾶς
τῶν λυπηρῶν, καὶ πανώλεως βλάβης ἀπάλλαξον.

Πρόφθασον, ἐξελοῦ τῶν θλίψεων, καὶ πανώλους ὀλεθρίας παμμάκαρ, τοῦ
ἐπὶ σοὶ πεφευγῆτος ἐν πίστει, καὶ ἰκετεύοντας, κράζοντας, ἄγιε, βοήθητον, Σερα-
φείμῃν, ταῖς πρὸς Θεὸν θερμαῖς ἰκεσίαις σου.

Ἐπάκουσον τῶν βοῶντων ἄγιε, καὶ κραζόντων δακρυρρόως ἐν πίστει, ὅτι
πρὸς σὲ τὰς ἐλπίδας ἐκθέτες, μετὰ Θεὸν οὐκ ἔχομεν ἄλλον συλλήπτορα, ὑπέρ-
μαχον καὶ βοηθόν, τῆς πανώλους καὶ πάσης τῆς θλίψεως.

Πανύμνητε Θεοτόκε δέσποινα, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία καὶ φύλαξ, ταῖς προσ-
ευχαῖς Σεραφείμ σου τοῦ Θεοῦ, καὶ νέου ὀπίτου ἱερομάρτυρος, ἐπόκουσον ἡμῶν
γοργῶς, λοιμκῆστε ἀπάλλαξον τάχις.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνου τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, καὶ ἐκ πανώλους καὶ
παθῶν τοὺς σοὶ καταφεύγοντας, ὡς ἔνθεος πρὸς Χριστὸν ἡμῶν πρέσβυς.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν λόγον ἀνερμηνεύτως.

» Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεύς. Ἔπειτα τὸ παρόν.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν.

Ὡς μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν ἀροσθῆμιον, ὁ Χριστὸς σε τοῖς στεφάνοις
μεγάλως κατέσπεψε, μεγαλύνων ταῖς θαύμασιν ἀπείροις ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ὡς χάρις
παρὰ τοῦ Κυρίου σου δεξάμενος, ἡμᾶς τοὺς πιστῶς σοὶ προστρέχοντας, λύτρωσαι
τῶν κινδύνων, ἀπάλλαξον τῆς πανώλους, καὶ συμφορῶν καὶ δυσχερῶν, ἱερῶ
Σεραφείμ Θεσπέσιε.

» Προκείμενον. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

» Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπι-
βαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγω-
γὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου
Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θίσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προ-
μελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν σοφίαν καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται
ἀνταπεῖν, ἢ ἀντιῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γο-
υέων, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. Καὶ
ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

» Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις ἐλεῆμον.

» Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁλην ἀποθήμενοι.

Σεραφεῖμ τρισμέγιστε, ἱερουργε τοῦ Κυρίου, αἱμά σου τὸ τίμιον, ὅπερ σὺ ἐξέχεας ὑπὲρ πίσεως, τῷ Χριστῷ προσέφερες ὑπὲρ οἰκτιῶν σου, τῶν ἐν νόσοις καὶ κακώσεσι δεινῆς πανώλεως, περιστατουμένων ἀθρόως τε, αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον, ὅπως ἀπαλλάξῃ τῶν θλίψεων, τοὺς προσερχομένους, τῇ σκέπῃ σου ἐν πίσει ἐκ ψυχῆς, καὶ προσκυνοῦντας τὴν θεῖαν σου, εἰκόνα πανεύφημε.

„ Ὁ ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ τὰ λοιπά.

Ἦδι δὲ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δυσυχοῦντων προσάτης, πέλεις καὶ ὑπέρμαχος τῶν πεποιθότων εἰς σέ, τὸ αἱμά σου ἐχέας, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, Σεραφεῖμ τρισμακάρισε, λύτρωσαι τοὺς πάντας, πανώλους ὀλεθρίας.

Ἐχέας σου τὸ αἷμα, ὑπὲρ πίσεως μάρτυς ὦ ἱερεῖ, καὶ ἔλαβες τὴν χάριν, σοθεῖν καὶ ἐκδιώκειν, λοιμικὴν τὴν ἀσθενείαν, τῶν προσερχόντων πισῶς, τῇ σκέπῃ σου τῇ θεῖα.

Ἐπὲρ Χριστοῦ προθύμως, σὺ τὸ αἱμά σου μάρτυς θεῖε ἐξέχεας, δέδωκε δέ σοι χάριν, Χριστὸς τοῦ ἀπελαύειν, λοιμικὴν τὴν πανώλεθρον, τῶν θαυροῦντων ἐπὶ σοι καὶ πεποιθότων.

Σωτηρία ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, λιταῖς δέ σου τοῦ θεοῦ, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοφόρου, εὐμενῶς καταπρόνου, τὴν καθ' ἡμῶν ὀργὴν Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ υἱοῦ σου.

Ἦδι δὲ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τὴν σὴν ἀντίληψιν, μὴ παρίδῃς Σεραφεῖμ ἀθλοφόρε, δάωξον λιταῖς σου πανωλεθρίαν νόσου.

Ταῖς πρὸς Θεοῦ σου ἀκαταπαύσις προσβείαις, λοιμικὴν ἀποβάλλεις τὴν νόσον, πάντων τῶν τιμώντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὀδυρομένων τὸν ὀδυρμὸν μὴ παρίδῃς, ἀλλά σπεῦσον καὶ σῶσον τρισμακάρι-λοιμικῆς τε νόσου, ἡμᾶς καὶ τῶν κινδύνων.

Κεκαρωμένους λοιμικῇ ἀσθενείᾳ, σῶσον σὺ παρθένη Θεοτόκε, προσβείαις σου τοῦ θεοῦ, Σεραφεῖμ τοῦ ἀθλοφόρου.

Ἦδι δὲ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ὁλη ψυχῇ καὶ γνώμῃ, πρὸς σέ ἐπελπίζω, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ λοιμικῶν νοσημάτων θεομακάρισε.

Συγκέρασον ἐλέω, ὀργὴν τὴν τοῦ θεοῦ μου, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας ταῖς προσασίαις σου.

Μακρόθυμος ὑπάρχει, μάκαρ, ὁ θεὸς μου, ἀλλά λιταῖς σου καὶ νῦν αὐτὸν καταπράυνον, τοῦ μὴ ἐκτρέψαι ἀθλίως ἐμὲ τὸν ἄθλιον.

Ἀνύμφευτε παρθένε, σῶσον τοὺς ἀθλίους, ἡμᾶς λιταῖς τοῦ σεπτοῦ ἀθλι-τοῦ, Σεραφεῖμ τῆς πανώλους καὶ περισάσεως.

„ Ἀξίον ἔστιν ὡς ἀληθῶς. Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν.

„ Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Πάντες σοι προσπίπτομεν τῷ Θεῷ, οἱ ἐν ἁμαρτίαις, ἀσθενείας τῆς λοιμικῆς, Σεραφεῖμ τοῦ θεοῦ προσβείαις ἐλεῆμον, λιταῖς τῆς Θεοτόκου, ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Χαίροις τῆς Ἑλλάδος ὁ φαεινός, φωστὴρ νέος μάρτυς, Σεραφεῖμ ὁ θαυματουργός, λοιμικῆς τε νόσου, παντοίων τε κινδύνων, ἡμᾶς ταῖς σαῖς προσβείαις ταχέως λύτρωσον.

„ Εἰδὲ βούλει, ζήτει καὶ ἄλλα εἰς τὴν Παρακλήσω τῆς Θεοτόκου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ σρατιαί.

„ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Ἐἴτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

„ Δόξα, τὸ παρὸν τοῦ ἁγίου ἤχος δ'.

Καὶ τρίπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος τὴν πράξω εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας ἐπίδασαν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

„ Ὁ ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ τὰ λοιπά· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνος ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πάντων προσατεύεις ἀθλητὰ, τῶν προσερχομένων ἐν πίσει, σκέπη τῆς Θεῆς τῆς σῆς, καὶ ἐν κατανύξει σε ἱκετευόντων ἀεὶ, Σεραφεῖμ ὦ τρισμέγιστε, ὀπλίτα Κυρίου, παῦσον τὴν πανώλεθρον καὶ τοῦ λοιμοῦ τὴν φθορὰν, ῥῦσαι καὶ κινδύνων σοὺς δούλους, πάσης ἄλλης βλάβης τε μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου παρακλήσεσι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαμου, εἰς σὲ ἀνατίθιμι, Μῆτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἄλλος εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα καὶ θαυματουργόν Γεώργιον.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν Ἐυλογητὸν, καὶ τὰ λοιπά, τὸ παρὸν ἤχος δ'.

Τῆς Θεοτόκου ἑκτενωῶς.

Τῷ σῷ τεμένει τῷ σεπτῷ νῦν προσρέχομεν, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ σου τῆς Θεῆς προσπίπτομεν, ἐν κατανύξει κράζομεν δακρύνοντες πρὸς σὲ, ἅγιε Γεώργιε, αἰχμαλώτων ὁ ῥύσης, πρόφθασον καὶ λύτρωσον, ἐκ παντοίων κινδύνων, τοὺς προσκυνῶντας πίστῳ ἐκ ψυχῆς, τὴν σεβασμίαν καὶ Θεῖαν εἰκόνα σου.

„ Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου ἑκτενωῶς.

ὁ Ν'.

Ἦ. δ. ἡ α'. Ἐγγρὰν διοδεύσας.

Πολλαῖς συνεχόμενος συμφοραῖς, πρὸς σε καταφεύγω, λυτρωθῆναι με πειρασμῶν, ἐφόδου λησῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ τῆς πανώλους, Γεώργιε μέγιστε.

Παθῶν ταραττόμενος προσβολαῖς, πρὸς σε νῦν προσρέχω, ὡς προσάτην καὶ βοηθόν, λύτρωσάι με τούτων, Γεώργιε τρισμάκαρ, τῆς πρὸς Θεὸν θερμῆς μεσιτείας σου.

Σωτήρα σὲ ἔχομεν τῶν δεινῶν, Γεώργιε μάκαρ, ἀσθενείας τῆς λοιμικῆς, κινδύνων λησῶν τε καὶ βαρβάρων, ἐπιδρομῆς τε καὶ πάσης κακώσεως.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Θεῆς, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἦ. δ. ἡ γ'. Οὐρανιας ἀψίδος.

Λοιμικῶν νοσημάτων, καὶ συμφορῶν κύμασιν, ἔχομέν σε ῥύσιν καὶ μέγιστον ἀντιλήπτορα, καὶ ταῖς βαρβάρων ἱρμαῖς, ἀλλὰ λιταῖς σου ταῖς Θεαῖς, πάντων τούτων λύτρωσαι μάρτυς Γεώργιε.

Σὺ προσάτης ὑπάρχεις, τῶν δυσυχούτων Γεώργιε, καὶ κωδύων κωδύων ὑπέρμαχος καὶ ἀντίληψις, καὶ τῆς πανώλους ὄξυς, ὀλοθρευτῆς καὶ διώκτης, λησῶν τε ἀντίμαχος Θεομακόντισε.

Λησρικῆς τε ἐφόδου, καὶ τῶν δεανῶν ἄγιε, καὶ τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας ὁ ἐτοιμότητος, ρύσης καὶ πρόμαχος, ὁ βοηθὸς καὶ προσάτης, πάσης ἄλλης θλίψεως, μάρτυς Γεώργιε.

Χαλεπαῖς ἀρρώσiais, καὶ νεσεροῖς πάθεισι, ἐξεταζομενῶ Παρθένε σὺ μοι βοήθησον, τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες σε ἐν δεσποῖς αἰεὶ προβαλλόμεθα, ὡς πρέσβην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωτήρα.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεῖᾳ πανύμνητε Θεοτόκε.

„ Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Ἐἶτα τὸ παρὸν.

Πρεσβεῖα Θερμῆ.

Πρεσβεῖα Θερμῆ τησῆ πρὸς τὸν Κύριον, πανώλους ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς ἐπὶ σοὶ προσφεύγοντας, ἐπιδρομῆς τε βαρβάρων ἄγιε, καὶ τῶν παγιδῶν ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ, παντὸς κινδύνου τε Γεώργιε μέγιστε.

Ἦ δὲ δ'. Ἐισακήχοα Κύριε.

Τοὺς προσρέχουσα ἄγιε, σκέπη σου τῇ θείᾳ γενουῦ ἀντίληψις, καὶ πανώλους προθυμότητος, ἰατὴρ τρισεμίγιστε Γεώργιε.

Τῶν βαρβάρων τὴν ἐφοδον, δέωξον λιταῖς σου ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν, καὶ πανώλους ἐλευθέρωσον, καὶ κινδύνων μάκαρ τοὺς τιμῶντάς σε.

Σὺ ἐφάνης ἀντίληψις, ἄλλων τε πολλῶν καὶ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου, καὶ κωδύων ἡλευθέρωσας, λησρικῶν ἐφόδου καὶ πανώλους.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρώσiais κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπόθευε.

Ἦ δὲ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, βαρβαρικῆς ἐφόδου καὶ συμφορᾶς, καὶ λοιμικῶν νοσημάτων μάκαρ Γεώργιε.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνομβρίας καὶ λιμοῦ συμφορᾶς, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης τε μάκαρ Γεώργιε.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πεποθότας ἡμᾶς ἄγιε, ἐκ τῶν κινδύων καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ τῆς πανώλους μάρτυς μάκαρ Γεώργιε.

Ἰασαι ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαια τῇ πρεσβεῖα σου παράσχου μοι.

Ἦ δὲ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Θανάτου τοῦ λοιμικοῦ ἀπάλλαξον, τοὺς εἰς σέ προσπεφυγότας ἐν πίσει, δακρυρροοῦντας καὶ κλίνοντας γόνυ, καὶ ἐκδοῦντας τὸ, Πρόφθασον ἄγιε, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἐπιδρομῆς, τῶν βαρβάρων παμμάκαρ Γεώργιε.

Ἐξάρπασον συμφορῶν μακόντισε, καὶ δευῆς πανωλεθρίας καὶ ζάλης, τρικυμιῶν, ἀσραπῶν καὶ χαλάζης, καὶ πάσης ἡμᾶς δευῆς περιρρύσεως, ἀκρίδος τε καὶ τοῦ λιμοῦ, ταῖς πρὸς Θεὸν θερμαῖς ἰεσῖαις σου.

Ὡς ἔσωσας νεανίαν ἄγιε, τῆς δευῆς ἀιχμαλωσίας τὸ πάλαι, αὐτῷ καμῆ

νῦν ἐκλύτρωσαι μάκαρ, τῇ πρὸς Θεὸν θερμῇ μεσιτείᾳ σου, πανώλεος βλάβης καὶ φθορᾶς, συμφορῶν καὶ κινδύνων Γεώργιε.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατακειμαι, καὶ οὐκ ἔσιν ἰασίς τῇ σαρκίμου, ἀλλ' ἢ Θεὸν καὶ σωτήρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτήρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάσῃσιν.

Δύσσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, καὶ ἐκ πανώλους καὶ παθῶν τοὺς σοι καταφεύγοντας, ὡς ἔνθεος πρὸς Χριστὸν ἡμῶν πρέσβυς.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τοῦ λόγου ἀνερμηνεύτως.

» Καὶ μνημνεύει ὁ ἱερεύς. Ἐἶτα τὸ παρόν.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν.

Προσασία καὶ σκέπη φρουρὸς καὶ ὑπέρμαχος, ὑπάρχεις ἢ μὲν τοῖς ἐν πίσει σοι προσρέγουσι, μὴ παρθῆς ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου τὰς φωνὰς, ἀλλὰ προφθασον ὡς συμπαθῆς, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀνάγκης κινδύνων τε καὶ θλίψεων, δαίμονος τῶν παγίδων, βαρβάρων ἐπιδρομῆς τε, καὶ πανώλεος βλάβης καὶ φθορᾶς, πρὸς λίαν Γεώργιε μέγιστε.

» Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

» Εὐαγγέλιον, ζῆτει εἰς τὴν Παράκλησιν τοῦ ὁγίου Σεραφείμ.

» Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις ἐλεῆμον.

» Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Ἐλέησον με ὁ Θεός.

Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ἄθλοφόρε μέγιστε, καὶ τοῦ Κυρίου ὀπίτα, μάρτυς συμπαθίζετε, ἀθλητὰ Γεώργιε καὶ ἀήττητε, τῶν πιζῶν καύχημα, ὁ φρουρὸς καὶ φύλαξ, μὴ παρθῆς

τοὺς ἱκέτας σου, ἀλλὰ σὺ πρόφθασον, καὶ ἐκ τῶν κινδύνων ἐξάρπασον, πανώλους ἀσθενείας τε, καὶ βαρβυρικῆς ἐπιθέσεως, πάντων δυσχερῶν τε, δαιμόνων ἐπηρείας καὶ ἐχθρῶν, ταῖς σοῖς πρεσβείαις πρὸς Κύριον, καὶ ταῖς παρακλήσεσιν.

Ὁ ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεός· καὶ τὰ λοιπά.

Ἦτις δὲ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ κινδύνων παντοίων καὶ νοσημάτων φθορᾶς, ἐξάρπασόν με τάχος, θερμαῖς ταῖς ἱκεσίαις πρὸς Θεὸν καὶ δεήσεσι, ταῖς σοῖς μεγαλομάρτυς Γεώργιε τρισμάκαρ.

Ψυχικῶν νοσημάτων, καὶ τοῦ σώματος τάχος με σὺ ἀπάλλαξον, Γεώργιε τρισμάκαρ, ἐπιβουλῆς παντοίας δαιμόνων καὶ δευῆς περιστάσεως, καὶ τῆς ἀχμαλωσίας καὶ πάσης κακουχίας.

Σρατιῶτα ὀπίτα, ἀθλοφόρε γενναῖε μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, πρόφθασον ἐν κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, καὶ λύτρωσαι λιταῖς σου ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόνων προσόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν σωτήρα Χριστὸν ἡμῶν ἀποτεκοῦσα.

Ἦτις δὲ η'. Τὸν βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ἀρετῆα σε τοῦ Χριστοῦ σρατιῶτην, ἱκετεύω τοῦ ῥυθῆναί με πάσης βλάβης λοιμικῆς τε καὶ νόσου ἀλεθρίας.

Τὸν τροπαιοῦχόν σε τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρον, ἱκετεύω Γεώργιε τρισμάκαρ, λύτρωσαί με τάχος ἐπιβουλῆς δαιμόνων.

Τὸν γεωργόν σε τῆς εὐσεβείας ὀπλίτην, ἱκετεύω τὸν θεοῦ σου καὶ προσάτην
ἵνα με λητρώσῃς πανωλεθρίας νόσου.

Κεκοσμημένον σὺ ἀνεδείχθης Παρθένε, τῶν χαρίτων τοῦ πνεύματος δοχεῖον,
ὅθεν λύτρωσαί με λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου.

Ὡ·δὴ Ὁ· Κυρίως Θεοτόκου.

Ὅλος ἐγὼ προσπίπτω, σκέπη σου τῇ θεῖα, τοῦ λυτρωθῆναι παμμάκαρ με
νόσου δευῆς, ἐπιδρομῆς τῶν βαρβάρων καὶ περιζύσεως.

Σωτήρα καὶ προσάτην, σὲ ἐπικαλοῦμαι, ἵνα προφθάσῃς ἐν τάχει καὶ ἐκλυ-
τρώσῃς με, τῆς τῶν δαιμόνων ἀπάτης φρενοσλαβείας τε.

Μακάριόν σε τέλος, ἐδέξατο τρισμάκαρ, μεγαλομάρτυς θεῖε Χριστοῦ Γεώρ-
γιε, ὅθεν ἡμᾶς πάντας πάσης λύτρωσαι θλίψεως.

Ἄνυμφευτε παρθένε, Μήτηρ Θεοτόκε, λοιμοῦ φθορᾶς καὶ θλίψεως μὲ
ἀπάλαξον, λιταῖς Γεωργίου τοῦ θεοῦ μεγαλομάρτυρος.

», Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν.

», Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου.

Χαίροις ἀιχμαλώτων ὁ λυτρωτῆς, καὶ κινδυνεύοντων ὁ θεομότητος βοη-
θῆς, Γεώργιε μάκαρ σῶσον ἡμᾶς ἀνάγκης, λοιμοῦ πανωλεθρίου, τῇ προσασίᾳ σου.

Χαίροις τῶν μαρτύρων ἢ καλλονῇ, καὶ τοῦ διαβόλου ὁ ἀντίμαχος καὶ
ἐχθρὸς, Γεώργιε μάκαρ ῥῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου, καὶ πά-
σης θλίψεως.

Πρόφθασον καὶ λύτρωσον ἀθλητὰ, Γεώργιε μάκαρ, τῆς βαρβάρων ἐπιδρο-
μῆς, λοιμοῦ πανωλεθρίου, παντὸς ἄλλου κινδύνου, ταῖς πρὸς Θεὸν λιταῖς σου καὶ
παρακλήσεσι.

Λύτρωσαι τοὺς δούλους σου ἀθλητὰ, ληστρικῆς ἐφόδου, καὶ βαρβάρων
ἐπιδρομῆς, λοιμικῆς τε νόσου, παντοίων δυσχερωῶντε, Γεώργιε τρισμάκαρ, τῇ
προσασίᾳ σου.

», Εἶδὲ βούλει, ζῆτει καὶ εἰς τὴν Παράκλησιν τῆς Θεοτόκου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στραταί.

», Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά· Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Δόξα, τὸ παρόν τοῦ ἁγίου· ἦχος δ'.

Ὡς τῶν ἀιχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθε-
νούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσ-
βευς Χριστοῦ τῷ Θεῷ, σῶθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ νῦν·

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα
σε θεοζήσωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ ἱερεύς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ τὰ λοιπά· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν.

Πάντων ἀθλοφόρε ὁ φρουρὸς, καὶ καταφυγὴ σὺ ὑπάρχεις, τῶν προσφυγόν-
των εἰς σέ, ἅγιε Γεώργιε μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, τῇ
σῇ προσασίᾳ, λύτρωσαί τοὺς δούλους σου καὶ λοιμικῆς τῆς φθορᾶς, πάσης περι-
στάσεως ἄλλης, τοὺς ἀσπαζομένους ἐν πίσει, τὴν σεπτὴν καὶ θεῖαν σου ἐμφέρειαν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαμου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με
ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Ἄλλος προσετέθη εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα καὶ θαυματουργόν Χαράλαμ-
πην. Ποίημα Ἰωάσαφ Μοναχοῦ.

», Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν, καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ παρόντα ἤχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς.

Τῷ ἀθλοφόρῳ Χαράλαμπει προσέλωμεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ αὐτοῦ προσκυ-
νήσωμεν, ἀπὸ καρδίας κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, μάρτυς συμπαθέσατε καὶ φι-
λεῦσπλαγχνε πάτερ, πάσης περιστάσεως καὶ κινδύνων παντοίων, τοὺς σοὺς οὐκέτας
λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς τῷ ναῷ σου ἀεὶ προσεδρεύοντας.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σαυρῷ.

Ὁ ἐναθλήσας ἀνδρικῶς πρὸς ἀγῶνας, καὶ μαρτυρίου ἐνδυσάμενος σέφος,
ἱερομάρτυς ἐνδοξε Χαράλαμπες, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, λοιμικῆς ἀσθενείας,
πάσης τε κακώσεως, συμφορῶν καὶ κινδύνων, τοὺς μετὰ πόθου ἅγιε τὸ σὸν,
προσκαλουμένους θαυμάσιον ὄνομα.

Καὶ νῦν.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν.

Ὁ Ν.

Ἦ δὲ ἅ. Ἰγρὰν διοδεύσας.

Ἰπάρχων ἐν πλήθει τῶν συμφορῶν, λοιμοῦ τοῦ πανώλους, καὶ κινδύνων
παντοδαπῶν, πρὸς σὲ μετὰ πίσεως κραυγάζω, ἵνα ῥυσθῶ σαῖς πρεσβεΐαις Χαρά-
λαμπες.

Ναυὸς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ναὸς θεὸς ὄφθης, καὶ πηγὴ σὺ θαυμα-
τουργός, διώκτης πανώλους ἐλεηρίου, καὶ συμφορῶν δυσχερῶντε Χαράλαμπες.

Ὡς Στύης καὶ μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ἔχων παρρησίαν, σαῖς πρεσβεΐαις ῥύσα'
ἡμᾶς, πανώλους δεινῆς τε καὶ κινδύνων, καὶ συμφορῶν δυσχερῶντε Χαράλαμπες.

Τὴν μόνην ἀπειρανδρὸν καὶ ἀγνήν, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, καθικέτευσον
ἱερὲ, πανώλεος βλάβης ἵνα ῥύσῃ, καὶ συμφορῶν δυσχερῶν τε Χαράλαμπες.

Ἦ δὲ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Χαλεπῶν νοσημάτων, καὶ συμφορῶν κύμασιν, ἐκ τῆς ἀμαρτίας δικαίως πάν-
τες πεπτώκαμεν, ἀλλὰ καὶ εἰς πανώλη δεινῆν, θερμαῖς σου πρεσβεΐαις, πάντων τού-
των λύτρωσαι, θεε Χαράλαμπες.

Ἀσθενούντων ἐτοιμῆ, ἐκ λοιμικῆς ἴασις, καὶ κινδυνεύοντων ταχεῖα ὄφθης
ἀντίληψις, καὶ λυπούμενων χαρὰ, ὅθεν ἡμᾶς σαῖς πρεσβεΐαις, πάντων τούτων
λύτρωσαι, θεε Χαράλαμπες.

Ἀρρώστιας παντοίας, ἐπιβουλῆς δαίμονος, θλίψεως καὶ λύμης, δεινῆς πα-
νώλους καὶ μάστιγος, ἐπιφορῶν χαλεπῶν, πάντας ἡμᾶς σαῖς πρεσβεΐαις, πάντων
τούτων λύτρωσαι, θεε Χαράλαμπες.

Ὀλεθρίου πανώλους, καὶ τῶν δεινῶν Πάναγνε, πάσης ἄλλης βλάβης, κιν-
δύνων καὶ περιστάσεων, ταῖς Χαράλαμπος λιταῖς, πάντας ἡμᾶς σαῖς πρεσβεΐαις,
πάντων τούτων λύτρωσαι κόρη Θεοῦμψε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες σε ἐν δει-
νοῖς ἀεὶ προβαλλόμεθα, ὡς πρέσβυν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωτήρα.

Ἐπίθλεψον ἐν εὐμένειᾳ πανύμνητε Θεοτόκε.

», Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς.

Ἔπειτα τὸ παρόν.

Πρεσβεΐα θερμῆ.

Πρεσβεΐαις ταῖς σαῖς, ἀπαύσις πρὸς τὸν Κύριον, πανώλους δεινῆς, κινδύνων τε

καὶ θλιφῶν, ἐκ πανώλους λύτρωσαι, τοὺς πιεσῶς ἐπὶ σοὶ προσρέχοντας, καὶ τῶν παγίδων ῥῦσαι τοῦ ἐχθροῦ πολυάθλη μέγιστε Χαράλαμπες.

Ὡιδὴ δ'. Ἐισακήχοα Κύριε.

Λειτουργῶν σε ἰσάγγελον, ὁμολογητὴν τε Χριστὸς ἀνέδειξε, καὶ πανώλους ἀρρώγῳ τατου ἰατῆρα, μέγιστε Χαράλαμπες.

Ἀσθενούonta με ἴασαι, ἐν κινδύνοις ὄντα με σὺ ἐξάρπασον, καὶ πανώλους ἐλευθέρωσον, σαῖς πρεσβείαις μέγιστε Χαράλαμπες.

Μεγαλύνων ὁ Κύριος, σὲ ἐν κόσμῳ ἅπαντι χάριν δέδωκε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰ νοσήματα, καὶ πανώλη μέγιστε Χαράλαμπες.

Ἰατῆρα σὲ ἔγνωμεν, τῆς δεινῆς πανώλους καὶ περιστάσεως, προσασίας τῆς Θεοπαιδός, καὶ λιταῖς πρὸς Κύριον Χαράλαμπες.

Ὡιδὴ ε'. Φώτισσον ἡμᾶς.

Ἦκουσι πρὸς σὲ, ἐκ περάτων κόσμου ἅπαντες, οἱ ἐν πανώλει ὄντες καὶ συμφοραῖς, οὓς ἰεσείαις σαῖς ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπες.

Τάγμασι συνῶν, τῶν ἁγίων πάντων ἁγιο, ἐντυγχάνων ἀμέσως σὺ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν κινδύνων με ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὅλος συμφοραῖς, καὶ κινδύνοις καὶ κακώσεσιν, αὐτὸς ὑπάρχω καὶ πᾶσι ἄλλοις δεινοῖς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὡσπερ φοβερά, ἡ πανώλης ἡμᾶς Δέσπονα, τρόμῳ πολλῷ συνέχει καὶ ἐκφοβεῖ, ἀλλὰ λιταῖς Χαράλαμπους ῥῦσαι Πανάμωμε.

Ὡιδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ναμάτοῖς σου, θαψιλοῖς θεράπευσον, τῆς δεινῆς πανωλεθρίας τὴν λύμην, καὶ τῶν πολλῶν συμφορῶν καὶ κινδύνων, τρικυμιῶν γάρ με ζάλη κατέλασε, καὶ δέομαι ταῖς σαῖς λιταῖς, καταπράυνον ταύτην Χαράλαμπες.

Χαρίτωσον τὴν ψυχὴν μου ἁγιο, καὶ τὸ ὄμμα τοῦ νοῦς καὶ καρδίαν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν Χριστοῦ θελημάτων, τῆ σῆ πρεσβεία παμμάκαρ ὁδήγησον, καὶ δέομαι λοιμοῦ φθορᾶν, καταπράυνον μάρτυς Χαράλαμπες.

Ἀκένωτον θησαυρὸν σε ἔγνωμεν, καὶ πηγὴν τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ, ὅτι ἐν σοὶ ἐξεχύθη ἡ χάρις, τοῦ θεραπεύειν τὴν νόσον πανώλους, καὶ δέομαι ταῖς σαῖς λιταῖς, καταπράυνον ταύτην Χαράλαμπες.

Ἀνύμφευτε, Θεοτόκε, δέσποινα, τῶν δεινῶν καὶ συμφορῶν τῆς πανώλους, ταῖς Χαράλαμπους θερμαῖς ἰεσείαις, πανωλεθρίαν αὐτῆς διασκεδάσον, καὶ δέομαι δεινὴν φθορᾶν, καταπράυνον ταύτης Πανύμνητε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, καὶ ἐκ πανώλους καὶ παθῶν τοὺς σοὶ καταφεύγοντας, ὡς ἐνθεος πρὸς Χριστὸν ἡμῶν πρέσβυς.

Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν λόγον ἀνερμηνεύτως.

„ Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς.

Ἔπειτα τὸ παρόν.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν.

Ὡς μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν ἀκροθίνιον, ἐν διπλοῖς τοῖς εσφάνοις Χριστὸς σε κατέσπε, μεγαλύνων τοῖς θαύμασι ἀπέρις ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ὡς χάριν παρὰ τοῦ Κυρίου σου, δεξάμενος, ἡμῖν τοῖς πιεσῶς σοὶ προσρέχουσι, δῶρησαι τὴν εἰρήνην, βοήθησον ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν δειναῖς περιφοραῖς, ἱερώτατε Χαράλαμπες.

», Προκείμενον. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

», Εὐαγγέλιον, Ζήτει εἰς τὴν Παράκλησιν τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ.

», Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μέγιστε Χαράλαμπε, ἱερουργὲ τοῦ Κυρίου, αἰμά σου τὸ τίμιον, ὅπερ σὺ ἐξέχεας ὑπὲρ πίσεως, τῷ Χριστῷ προσέφερες ὑπὲρ οἰκετῶν σου, τῶν ἐν νόσοις καὶ κακώσεσι, δεινῆς πανώλεος, περιστατουμένων ἀθρόως τε, αὐτὸν ἐκδυσωπούμενος, ὅπως ἀπαλλάξῃ τῶν θλίψεων, καὶ τῆς σωζομένων μερίδος ἀξιώσῃ καὶ χαρᾶς, ἔνθα εὐφραίνονται δίκαιοι, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν.

», Ὁ ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπά.

Ὡδὴ ζ'. Ὁι ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ῥυσθῆναι ἀοράτων, ὄρατῶν τε ἐχθρίων τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, παμμάκαρ ἐκδυσώπει Χριστὸν, καὶ ἐκ κινδύνου, καὶ φθορᾶς τῆς πανώλεος, ταῖς σαῖς ἱερομάρτυς Χαράλαμπε πρεσβείαις.

Ἰδρώσει σου γενναίως κατεδάλου τοὺς λάτρας τοὺς τῶν εἰδώλων δεινοὺς, Χριστὸς δέ σοι τὴν χάριν, θαυμάτων ἐδεδώκει, ἰατρεύειν νοσήματα, ταῖς σαῖς ἱερομάρτυς Χαράλαμπε πρεσβείαις.

Τὰ πλήθη ὀρθοδόξων, συνεχόμενα θλίψει ἐκ τῆς πανώλους δεινῆς, πρὸς σὲ μετ' εὐλαθείας, καὶ πόθου ἐκδωόμεν, ἵνα ῥύσῃ κακώσεως, ταῖς σαῖς ἱερομάρτυς Χαράλαμπε πρεσβείαις.

Σωθῆναι τῶν κινδύνων, συμφορῶν πανταχόθεν καὶ ἐκ πανώλους δεινῆς,

ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας, Χριστὸν σὺν τῇ τεκούσῃ εὐμενῶς ἐκδυσώπησον, ταῖς σαῖς ἱερομάρτυς Χαράλαμπε πρεσβείαις.

Ὡδὴ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ὁ τῶν θαυμάτων παρὰ Κυρίου τὴν χάριν εἰληρῶς πᾶσαν νόσου καὶ λύμην, διώξου εὐχαῖς σου, Χαράλαμπε τρισμάκαρ.

Βάλλει σοὺς δούλους ἐ πονηρὸς ἐν ποικίλαις, ἀσθενείαις δειναῖς, ἀλλὰ ταύτας, διώξου εὐχαῖς σου, Χαράλαμπε τρισμάκαρ.

Ῥοῦν τῆς νόσου καὶ πανωλέθρου πανώλους, συμφορᾶς καὶ δεινῆς περιστάσεις, διώξου εὐχαῖς σου, Χαράλαμπε τρισμάκαρ.

Ἀπασαν βλάβην, ἐκ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ δεινὴν συμφορὰν τῆς πανώλους, διώξου λιταῖς σου, Μαρία Θεοτόκε.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἰπὸ παντοῶν νόσων, τοὺς κατεχομένους, καὶ εὐλαβῶς προσελθόντας τέμνει τῷ σῶ, ταῖς σαῖς λιταῖς πάντας ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπε.

Τῆς πανωλέθρου λύμης, πάσης ἀσθενείας, ἐπιβουλῆς ψυχοφθόρου ἐχθρῶν πονηρῶν, ταῖς σαῖς λιταῖς πάντας ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπε.

Ὁ πάντας διασώζων, σὲ προσκαλουμένους, καὶ νῦν ἡμᾶς συμπτωμάτων καὶ πάσης ἄλλης φθορᾶς, ταῖς σαῖς πάντας ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπε.

Φθορᾶς τῆς κατωδύνου, τοὺς πιστοὺς σου δούλους, δεινῆς πανώλεος ταῖς Χαράλαμπε εὐχαῖς, καὶ σαῖς λιταῖς πάντας ῥῦσαι Κόρη πανάμωμε.

», Ἀξιῶν ἔξιν ὡς ἀληθῶς.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν.

», Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου.

Ὡς Νειλώα ρεῖθρα, οὕτω τὰ σὰ πλήθη τῶν θαυμάτων, τοὺς προσρέχοντας
εὐλαδῶς θεῖον σου τεμένει, ποτίζουσαν ἀφθόνως, εὐόμενος τὰς νόσους πάντων
Χαράλαμπε.

Πάντες οἱ ποθοῦντες ἐκ λοιμικῆς, καὶ ἀπὸ κινδύνων, λυτρωθῆναι καὶ συμ-
φορῶν, κράζωμεν ἐκ πόθου, τὸν θεῖον Χαράλαμπην, ληψόμενοι πλουσίως πάντων
ἀνάρρυσαν.

Ῥῦσαι τοὺς προσρέχοντας ἐπὶ σὲ, καὶ σοῦ τὴν εἰκόνα, προσκυνῶντας παν-
ευλαδῶς, πάσης καταδίκης, Χαράλαμπε τρισμάκαρ, καὶ θείας βασιλείας τυχεῖν
ἀξίωσον.

Ὅσα ἔχομεν ἄλλον πρὸς τὸν θεόν, πρέσβην λυτρωτὴν τε, ἀσθενείας τῆς
λοιμικῆς, εἰμὴ σὲ τὸν θεῖον, Χριστοῦ τὸν ἀθλοφόρον, Χαράλαμπην ἐν ὑμναῖς
πάντες τιμήσωμεν.

Φύλαττε καὶ σκέπε ταῖς σαῖς λιταῖς, Χαράλαμπε μάρτυς, ὡς τὴν χάριν ταύτην
λαθῶν, ἡμᾶς ἐκ παντοίας, νόσου πανωλεθρίας, καὶ λοιμικοῦ θανάτου πάντας ἐξάρπασον.

» Καὶ ἄλλων ἀγίων, ὅσα βούλη, ζῆται εἰς τὴν Παράκλησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἔτα.

Ἡᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στραταί, Πρόδρομε Κυρίου.

» Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

» Δόξα, τὸ παρὸν τοῦ ἀγίου. Ἦχος δ'.

Ὡς σῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκου-
μένης σοφῆ, ἐδέχθης Χαράλαμπε, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου,
ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτόμαναν μάκαρ, διὸ ἐν παρόρησίᾳ Χριστοῦ, πρέσβευε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐκ παντοίου κινδύειον τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα
σε δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

» Ὁ ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπά. Καὶ Ἀπόλυσις.

» Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνας τοῦ ἀγίου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προσαιτούεις ἀθλητὰ τῶν ἀσπαζομένων ἐν πίσει, εἰκόνα θεῖαν τὴν
σὴν, καὶ ἐν κατανύξει σε ἱκετευόντων ἀεὶ, ἀθλοφόρε Χαράλαμπε, λιταῖς σου
ταῖς θεαῖς, παῦσον τὸ κλυδόνιον τὸ καθ' ἡμῶν τῶν δευῶν, ῥῦσαι καὶ γέννης
σοῦς δούλους, καὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας κληρονομοῦς παίησον δεόμεθα.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με
ἐπὶ τὴν σκέπην σου.

» Τῷ συντελεσῇ δόξα Θεῷ καὶ χάρις.